

nister gjorde gjældende, at man i det Slags Sager, hvorom her er Tale, maatte kunne fordre nutildags ligesaa Meget af en Almuesmand som f. Ex. af den anden Overformynder, Uhrmager Schmidt. Ja, det kan nok lade sig sige, men man veed dog, at i Virkeligheden forholder det sig og kan ikke forholde sig saaledes. Der var jo ogsaa en særlig Omstændighed, som gjorde, at det kom til at gaae saa elendigt til med Overformynderiet i Odense, nemlig at ingen af Autoriteterne eller nogen som helst Anden kunde komme i Tanke om, at der under Overformynder Rasmus Nielsens Bestyrelse kunde skee den allermindste Svig eller Uret. Denne Mand gif igjennem hele sit Liv med et saa uplettet Hjerte, at Ingen kunde komme i Tanke om, at Sligt kunde skee, og hvor kan man da vente sig, at Niels Mortensen, naar han fik denne Mandes Dvittinger for, at Pengene vare betalte, skulde kunne forlange Mere? Det er virkelig ikke rigtigt at fordre Mere af en Mand i hans Stilling. Jeg vil derfor meget ønske, at dette Endringsforslag maa gaae igjennem, saa at Sagen dermed kan blive afgjort. Jeg veed nu ikke, hvorledes den ærede Ordfører vil udtale sig, men i alt Fald er det mig en Glæde, at der er Udsigt til, at Gjælden enten nu eller senere vil blive eftergiven, idet jeg troer, at man ikke godt kan gaae ind paa at lade en Enke betale reengang erlagte Penge om igjen. Jeg vil derfor bede det høie Thing at stemme for Endringsforslaget, saaledes som det nu foreligger, forudsat, at Udvælget ikke tager det tilbage, thi skeer det, er det jo en anden Sag, og Spørgsmaalet vil da senere komme frem.

Rimestad: Hvorvel jeg ikke kunne være enig med det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) i alle de Betragtninger, han gjorde gjældende, maa jeg dog erklære, at jeg troer, at han stillede Sagen med Hensyn til det af Udvælget stillede Endringsforslag Nr. 2 fuldkomment rigtigt, ligesom jeg ogsaa for mit Vedkommende fuldkomment vil slutte mig til den Conclusion, hvortil han kom, nemlig en Henstilling til Udvælget om at tage dette Endringsforslag tilbage. Jeg troer, at det er ganske rigtigt, naar det ærede Medlem

har ansørt, at det, som man vil have at afgjøre, er, om man allerede nu kan være sikker paa, at den paagjældende Gaardmands Stilling — idet man har betegnet ham som Almuesmand — saa bestemt fører til en forskjellig Afgjørelse for hans Vedkommende og for den Debtors Vedkommende, imod hvem der nu verserer en Sag, at man kan være vis paa, at man ved at eftergive Gaardmandens Enke Gjælden, ikke vil blive nødsaget til at komme til det samme Resultat for den anden Debtors Vedkommende. Jeg maa nu troe, at det ikke er muligt paa Sagens nærværende Stadium at have en klar Overbeviisning herom. Sagen imellem Schmidt og den anden Debitor, hvis Navn flere Gange er bleven nævnt, nemlig Kammerherre Benzou, er mig ikke fuldstændigt bekendt, og jeg veed saaledes navnlig heller ikke, hvorvidt der i Sagens Omstændigheder maatte være Noget, der taler mere eller mindre for Kammerherre Benzou, end der taler for Niels Mortensen, affset fra deres forskjellige Stilling. Men det er vel muligt, at der kunde være andre Momenter, som veie op imod den lavere Stilling og den mindre Kyndighed hos Gaardmanden. Naar Sagen nu forholder sig saa, see de ærede Medlemmer let, at man ved at stemme for Udvælgets Endringsforslag saare let vil komme til med det Samme at gjøre det Activ, som skal cederes Statskassen som Vederlag for, at Statskassen overtager Ansvaret for den Schmidt paahvilende Erstatning, albeles værdiløst. Med Hensyn til en Bemærkning, der fremkom fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds, skal jeg dog endnu fremhæve, at det nok ikke, som den høitærede Justitsminister antog, saa meget er den Omstændighed, at Dvittingen ikke er bleven paategnet Obligationen eller indført i Protocollen, der er afgjørende med Hensyn til, at Niels Mortensen er dømt til anden Gang at betale; men det er nok væsentligt den Omstændighed, at Dvittingen kun er udstedt af den ene Overformynder og ikke af dem begge. Saavidt mig bekendt, er det nok den samme Omstændighed, hvorpaa, i alt Fald for en væsentlig Deel, Sagen imod Kammerherre Benzou beroer. Der er nu gjentagne Gange udtalt i Betænkningen, at det ikke alene ho-